

www.tsiritsantsoules.gr
mail: tsiritsantsoules@gmail.com

Οι Τσιριτσάντσουλες παρουσιάζουν τη θεατρική παράσταση

Αλλοπαρμένονι Μύθοι

του Τζορτζ Μπέρναρντ Σω

Συντελεστές

Παίζουν: Ντίνα Μαυρίδου, Νίκος Γλυκόπουλος, Μαρίνος Μουζάκης
Στον ρόλο του Τζορτζ Μπέρναρντ Σω ακούγεται η φωνή του Γρηγόρη Κλιούμη.

Μετάφραση-κούκλες-μάσκες-κοστούμια: Μαρία Μαρκοπούλου
Σκηνικά-αφίσα-εξώφυλλο προγράμματος: Διονύσης Ματαράγκας
Κατασκευή κοστούμιών: Αγγελική Βασιλοπούλου
Κατασκευή σκηνικού: Κώστας Βαλατσός
Κατασκευή σκηνικών αντικειμένων: Μαρία Μαρκοπούλου, Ντίνα Μαυρίδου, Νίκος Γλυκόπουλος, Ολυμπία Ζωγοπούλου-Παπαλιάκου
Ηχοληψία-μίξη ήχου: Νίκος Γιούσεφ
Διεύθυνση παραγωγής: Ντίνα Μαυρίδου
Σκηνοθεσία, κινησιολογία, μουσικές επιλογές, παραγωγή: Τσιριτσάντσουλες 2025

Στην εισαγωγή και τα ιντερμέδια ακούγονται αποσπάσματα από το προοίμιο του Τζορτζ Μπέρναρντ Σω για τους Αλλοπαρμένονους Μύθους (1948), μτφ. Βαγγέλης Γλυκόπουλος, με τη συνοδεία αποσπασμάτων των έργων του Ludwig van Beethoven.

Υπόθεση

Οι ατομικές βόμβες που ρίξαν οι Αμερικανοί στη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι το 1945 άλλαξαν τον ρου της ιστορίας. Παρόλο τον φόβο της ολικής καταστροφής όμως, η ανθρωπότητα δεν σταμάτησε να διεξάγει πολέμους με άλλους τρόπους. Πώς θα εξελιχθεί άραγε το ανθρώπινο είδος μετά από χιλιάδες χρόνια; Θα καταφέρει άραγε να ξεφορτωθεί τη βιολογική του υπόσταση; Σε τι θα μετουσιωθεί η συσσώρευση της γνώσης και της δύναμης;

Ο Τζορτζ Μπέρναρντ Σω, στο τέλος της ζωής του, δίνει τη δική του εκδοχή για το μέλλον της ανθρωπότητας. Ως ένας ιδιαίτερος «προφήτης», αναλύει όλα αυτά τα διαχρονικά ζητήματα που μας απασχολούν. Οι ανησυχίες του είναι επίκαιρες και μας βοηθάνε να δούμε πώς θα ξεπεράσουμε τις Σκοτεινές Εποχές που ζούμε.

Για την παράσταση

Η ομάδα μας φέτος κλείνει 25 χρόνια ζωής και δημιουργίας. Οι εμπειρίες που έχουμε αποκτήσει, μέσα από αυτό το ταξίδι, είναι πολλές. Οι εποχές αλλάζουν με ραγδαίους ρυθμούς και είναι

φορές που η ματαιότητα μάς έχει καταβάλλει. Και τότε εμφανίζεται ως «από μηχανής θεός» κάτι που θα μας δώσει ώθηση και θα μας πεισμώνει να συνεχίσουμε. Αυτόν τον ρόλο έπαιξε φέτος ο Τζορτζ Μπέρναρντ Σω.

Οι «Αλλοπαρμένοι μύθοι» γράφτηκαν το 1948. Είναι έξι αυτοτελείς ιστορίες που περιγράφουν το πέρασμα των μελλοντικών αιώνων και χιλιετηρίδων. Η πρώτη ιστορία ξεκινάει με το τέλος του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου, ενώ η έκτη και τελευταία ιστορία καταλήγει στην ανθρωπότητα που θα ζει χιλιάδες, ίσως κι εκατομμύρια έτη μετά. Σε αυτές τις έξι ιστορίες προσθέσαμε ένα μικρό θεατρικό του Σω ως πρόλογο. «Ο Άρθουρ και η ακετόνη» περιγράφει τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο και πώς οι Άγγλοι «χάρισαν» την Παλαιστίνη στους σιωνιστές.

«Συναντηθήκαμε» τυχαία με το «αλλοπαρμένο» αυτό έργο του Σω κι ενθουσιαστήκαμε. Τον μελετήσαμε και προσπαθήσαμε μέσα από την τσίρι ματιά μας να τον κατανοήσουμε και να τον αποδώσουμε. Ο Σω υποστήριζε πως η αναζήτηση της γνώσης και της δύναμης δεν σταματάει ποτέ. Καταπιάνεται με βαθιά φιλοσοφικά και πολιτικά θέματα χρησιμοποιώντας το καυστικό του χιούμορ, το οποίο ήταν και το βασικό μας εφόδιο για να διηγηθούμε τις φουτουριστικές ιστορίες του. Θέμα του η εξουσία κι ο πόλεμος, η τεχνολογία και το μέλλον, η διδασκαλία κι η μάθηση.

Δεν είναι αισιόδοξος για το τι θα ακολουθήσει, αλλά μέσα από τα κείμενά του διαγράφονται, ξεκάθαρα, όλες οι δυνατές επιλογές. Ας επιλέξουμε, λοιπόν, πώς θέλουμε να συνεχίσουμε τις ζωές μας, ποιους δρόμους θα διαλέξουμε, τους ανθρώπους με τους οποίους θα συμπορευτούμε στον δρόμο της ελευθερίας και της αλληλεγγύης.

«...Και ποια μπορεί να είναι η άμυνα; Μέσα στον ερμαφροδιτισμό των ημερών όπου η επιθετική κριτική δεν σπάει τα μούτρα της σ' έναν σκληρό τοίχο, αφού τίποτα πια δεν συναντιέται και δεν συγκρούεται με τίποτα, αλλά βουλιάζει και προστίθεται στο υπάρχον, η καλύτερη άμυνα ίσως τελικά να μην είναι η επίθεση αλλά η μίμηση του σκαντζόχοιρου: όχι το χριστιανικά και αισθητικά κατοχυρωμένο “μη μου άπτου” του ευαίσθητου άνθους που ανήκει από τώρα κιόλας στην κομβιοδόχη του μέλλοντος, αλλά η αδικαίωτη και μονότονη άρνηση του ξεράγκαθου: “Όσα είπαμε παλιά ισχύουν”» (Γεράσιμος Λυκιαρδόπουλος, *Η «Ρωμοσύνη» στον Παράδεισο*, εκδ. Έρασμος, 1983)

Ευχαριστούμε το αντιεξουσιαστικό, αναρχικό στέκι Αντίπνοια για τη φιλοξενία των προβών μας και όλες τις τσιριτσάντσουλες που βοήθησαν στην παραγωγή αυτής της παράστασης.